

Morsian kauniimpi kaikkea maata,
kallehin, kaihossa kätketty kerran.
Silmien sulossa sykkiä saata:
morsian miehensä. Molemmat Herran.

Sulhanen sukua suloista, suurta,
Valolle kastettu kaikkensa verran.
Jaksanut laskea lemmelle juurta:
mies hyvä morsion. Molemmat Herran.

Morsian saapuvi mielitty sievä,
ihmettä ilossa, ihmettä illan.
Huulien hehkeys valtaansa vievä:
morsian sulhasen. Molemmat Herran.

Sulhanen saapuvi syömessä soitto,
syvistä vesistä sai virren varman.
Kasvoissa kirkastu valtiaan voitto:
sulho se morsion. Molemmat Herran.

Morsian lempeyttä Luojansa mielen,
vaieten etsinyt elämän virran.
Sielussa sopuisan soittelon siemen:
morsian kultansa. Molemmat Herran.

Sulhanen luotu se luotettavaksi,
kasvanut käsissä kuninkaan kerran.
Armoa annettu annettavaksi:
mies mielitietynsä. Molemmat Herran.

Morsian muodolta makeutta metten,
kulkunsa kauneutta kukkien kullan,
valtahan valjastu virtensä vetten:
Syksytär sulhasen. Molemmat Herran.

Sulhanen luojansa lohduksi suoma,
varmaksi veistetty veitsellä vaivan.
Luomahan syntynyt suuremman luoma:
sulhanen morsion. Molemmat Herran.